

Αθήνα, 21 Ιανουαρίου 2015

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Θέμα: Καθορισμός των όρων και της διαδικασίας της διαμεσολάβησης του Συνηγόρου του Καταναλωτή, στο πλαίσιο του ν. 4224/2013.

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΚΥΑ 5921/19-1-2015, ΦΕΚ Β' 92), με την οποία καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία της διαμεσολάβησης του Συνηγόρου του Καταναλωτή μεταξύ δανειστών και οφειλετών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4224/2013 και του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, με σκοπό τη ρύθμιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων.

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή, δυνάμει του άρθρου 1 παρ. 3 του ν. 4224/2013, έχει την αρμοδιότητα της εξωδικαστικής διαμεσολάβησης μεταξύ πιστωτών και οφειλετών για την εξεύρεση κοινά αποδεκτής λύσης, **μετά την υπαγωγή των οφειλετών στη Διαδικασία Επίλυσης Καθυστερήσεων του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών και εντός 3 μηνών από τη διαπίστωση της αποτυχίας ρύθμισης της οφειλής στο πλαίσιο του Κώδικα αυτού.**

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή, **κ. Λευτέρης Ζαγορίτης, επισήμανε**, ωστόσο, ότι από το κείμενο της Κ.Υ.Α. που εισηγήθηκε έχει απαλειφθεί, από το Υπουργείο Οικονομικών, η ρητή αναφορά στην υποχρέωση του δανειστή (εν προκειμένω, του πιστωτικού ιδρύματος) να απέχει, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης ενώπιον της Ανεξάρτητης Αρχής, από κάθε όχληση του οφειλέτη για την καταβολή της ληξιπρόθεσμης οφειλής του.

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή θεωρεί ότι πρόκειται για μια αυτονόητη υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων, η οποία, ούτως ή άλλως, απορρέει από την αρχή της καλής πίστης, αλλά και από το εν γένει θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη διαμεσολάβηση, όπως αυτό εξειδικεύεται από τον Κανονισμό Λειτουργίας του Συνηγόρου του Καταναλωτή. Δεν νοείται ειλικρινής προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού, κατά τη διάρκεια της οποίας το πιστωτικό ίδρυμα ή κάποια εισπρακτική εταιρεία θα οχλεί τον δανειολήπτη.